

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.45 d.d. 13 december 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, mr. H.M. Patijn, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- klaagschrift met bijlagen d.d. 11 maart 2018;
- aanvullende stukken van betrokkene met acceptatieformulier d.d. 15 april 2018;
- informatieverzoek aan de deelnemer d.d. 25 april 2018;
- reactie deelnemer d.d. 18 mei 2018;
- reactie betrokkene d.d. 7 juni 2018;
- reactie deelnemer d.d. 26 juni 2018;
- beslissing van de Voorzitter d.d. 30 augustus 2018;
- bezwaarschrift betrokkene d.d. 11 en 25 september 2018;
- reactie deelnemer d.d. 8 november 2018.

De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 26 november 2018 te Amsterdam.

Partijen hebben ter zitting hun standpunten (nader) toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

Betrokkene heeft zijn klacht als volgt – zakelijk samengevat – toegelicht. De betrokkene stelt dat niet hijzelf maar zijn vader verantwoordelijk is voor de schuld bij de deelnemer. Uiteindelijk heeft de vader via de deurwaarder de vordering betaald tegen finale kwijting. Het belang van verwijdering van de registratie voor betrokkene is dat zijn toekomst in de financiële dienstverlening op het spel staat. Betrokkene ervaart het als onrechtvaardig, sterk belastend en onbillijk. De vader van betrokkene heeft alle correspondentie gevoerd en alle telefonische contacten onderhouden. Betrokkene heeft in goed vertrouwen enkele brieven pro forma ondertekend. Zijn vader zou het oplossen en dat is ook gebeurd maar pas na vele jaren. Betrokkene wijst op de zorgplicht van de bank om een dusdanig

saldotekort op een studentenrekening niet toe te staan. Betrokkene voelt zich sterk geschaad in zijn belang. Aangetoond is dat hij niet de veroorzaker is geweest. Het is onterecht dat betrokkene nu beschermd moet worden tegen krediet- en betalingsrisico's. Betrokkene erkent bij nader inzien dat hij eerder zijn verantwoordelijkheid had moeten nemen.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stelt – zakelijk samengevat – als volgt. Betrokkene had een [studentenrekening] zonder kredietmogelijkheid. In april 2012 ontstond een saldotekort. De deelnemer stuurt kopieën van diverse brieven van betrokkene waarin wordt toegezegd dat het saldo zal worden aangezuiverd. Echter betaling bleef uit, waarna de achterstandsmelding (A) is gemeld. Op 2 november 2012 is het dossier overgedragen aan de deurwaarder. De hoofdsom was toen EUR 1.533,06. De vordering is opgeëist en gemeld met bijzonderheidscode 2. Uiteindelijk heeft de kantonrechter betrokkene veroordeeld tot betalen. Het is niet relevant wie de schuld heeft veroorzaakt. De deelnemer schrijft de contractspartij aan. Er was veelvuldig contact over een betalingsregeling. Deze werd vaak niet nagekomen en aangepast. De deurwaarder heeft code 1 gemeld. Op 24 mei 2017 is de laatste betaling ontvangen en de werkelijke einddatum toegevoegd. De A is gemeld toen de achterstand meer dan vier maanden had geduurd en meer dan EUR 500 betrof. Betrokkene is tijdig geïnformeerd. De registratie is technisch juist. Betrokkene betwist niet de juistheid van de registratie maar verzoekt een belangenafweging. De deelnemer stelt dat zij geen partij is bij de afspraken tussen betrokkene en zijn vader. De deelnemer heeft een overeenkomst met betrokkene voor een rekening zonder kredietfaciliteit. Een uitspraak van het Kifid bepaalt dat de deelnemer een recht en géén plicht heeft om betaalopdrachten te weigeren wanneer deze leiden tot een debetstand. De deelnemer heeft na het ontstaan van de overschrijding de rekening geblokkeerd. Er is geen sprake van schending van de zorgplicht. De deelnemer heeft een belangenafweging gemaakt. De deelnemer stelt dat betrokkene niet heeft aangetoond dat het vanwege de BKR registratie, niet mogelijk is een baan te vinden in de financiële sector. Hij werkt nu ook in die sector. Betrokkene stelt dat de BKR registratie zijn toekomst zakelijk en privé heeft beïnvloed, maar dat is zuiver hypothetisch en wordt niet aangetoond. Van een dringende of actuele situatie is geen sprake. Gelet op de duur van de achterstand, hoogte van de afboeking, slechte betaalmoraliteit en het ontbreken van een persoonlijke omstandigheid, ziet de deelnemer geen reden om de registratie aan te passen of om de belangenafweging in het voordeel van betrokkene te laten uitvallen.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken, de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

4.1. De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een overig obligo met contractnummer *****182. De registratie wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 30 april 2012, een bijzonderheidscode 1 (aflossings-/schuldregeling getroffen op 6 april 2017 en een bijzonderheidscode 2 ((Restant)vordering geheel opeisbaar) op 2 november 2012. De overeenkomst heeft een werkelijke einddatum per 24 mei 2017.

4.2. Op de studentenrekening op naam van betrokkene is een ongeoorloofde debetstand ontstaan. De betrokkene stelt hier zelf niet aansprakelijk voor te zijn. Zijn vader heeft de rekening gebruikt en is verantwoordelijk voor de betalingsachterstand. Vader hield alle brieven van de deelnemer voor betrokkene achter en onderhield, zich voordoende als zijn zoon, contacten met de deelnemer en later de deurwaarder. Vader heeft uiteindelijk de vordering voldaan tegen finale kwijting.

4.3. De Commissie overweegt als volgt. De technische juistheid van de registratie wordt door de betrokkene niet betwist. Hij doet een beroep op disproportionaliteit.

4.4. Betrokkene heeft een aantal omstandigheden opgevoerd op grond waarvan hij van mening is dat de registratie moet worden geschrapt. Die omstandigheden wegen mee in de zogenaamde proportionaliteitstoets. Die houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij of zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij of zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

4.5. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoon, in de vorm van bijvoorbeeld een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag, dat zij heeft bij schrapping van de registratie. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd.

In dat verband overweegt de Commissie als volgt.

4.6. De betrokkene heeft een belang gesteld bij verwijdering van de registratie. Betrokkene is werkzaam in de financiële dienstverlening. Hij wordt gedetacheerd bij financiële instellingen. Betrokkene vreest voor zijn positie als een opdrachtgever zijn BKR-registratie opvraagt. Betrokkene heeft daarmee voldoende belang heeft gesteld bij schrapping van de registratie.

4.7. De Commissie is van oordeel dat de toe te passen belangenafweging in het voordeel van de betrokkene moet uitvallen. Alle omstandigheden overziende is de Commissie van oordeel dat betrokkene geen debiteur is waartegen de branche blijvend moet worden gewaarschuwd of dat hij tegen zichzelf moet worden beschermd. De Commissie neemt hierbij in aanmerking de verklaring van de vader van betrokkene dat alle handelingen met betrekking tot de betaalrekening door zijn vader zijn verricht. Betrokkene wist niet van contacten van de vader met de deelnemer noch met de deurwaarder. De betrokkene had wel een eigen verantwoordelijkheid met betrekking tot het verloop van de rekening, maar de achterstand is niet door betrokkene veroorzaakt, hooguit had hij deze eerder kunnen inlopen. De Commissie heeft er wel enig begrip voor dat betrokkene dat niet snel ter hand heeft genomen, mede omdat hij aanvankelijk niet eens het saldo had om dat te doen, en hij van zijn vader verlangde dat deze de situatie zou corrigeren. Beter zou zijn geweest dat betrokkene wel had betaald nadat dit mogelijk werd en hij zich vervolgens zou omkeren naar zijn vader om regres te nemen. Op zichzelf is dat echter onvoldoende om de belangenafweging niet in het voordeel van betrokkene te laten uitvallen. De Commissie acht het nog langer handhaven van de A en de bijzonderheids coderingen 1 en 2 onder deze omstandigheden disproportioneel.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene gegrond is. De deelnemer dient binnen tien werkdagen na dagtekening van deze beslissing de A en code 1 en 2 te verwijderen. Voorts beslist de Commissie gezien de gegrondheid van de klacht, conform het bepaalde in artikel 9 lid 2 van het Reglement, tot terugbetaling van de door betrokkene betaalde bijdrage ad EUR 50.